

ARMAGGAN®
UNIQUE BY DESIGN

ARMAGGAN ART & DESIGN GALLERY

“AKL-I FAAL *DEMIURGE*”
EMRE ÖZÇAYLAN

ARMAGGAN®
UNIQUE BY DESIGN

ARMAGGAN ART & DESIGN GALLERY

NURUOSMANİYE CAD. NO:65 34120
NURUOSMANİYE - İSTANBUL / TÜRKİYE
armaggangallery.com

“AKL-I FAAL *DEMIURGE*”

EMRE ÖZÇAYLAN

18 Eylül - 25 Ekim 2014 | September 18 - October 25, 2014

Emre Kantaşlı ve Emre Özçaylan (Emre&Emre) kişisel sergilerini uzun zamandır planlıyor, üzerine düşünüyor, konuşuyor ve tartışıyorlardık. Serginin ve sergi için doğacak eserlerin doğum sancıları çoktan başlamıştı. Sürecin bu kadar sancılı olmasının sebebi belki de Platon'un dediği gibi; bir işin en zor yönünün başlamasıdır.

Bugün sergiyi tamamlamış ve sona gelmiş olarak, geleneksel bir inançla iki aynı isim arasında durup dilek tutuyoruz. Dileğimiz her iki Emre'nin eserlerinde anlatmak istedikleri gibi; her şeyin en az görüldüğü kadar 'iyi ve güzel' olması için... Görünürde güzel ya da iyi olup, içinde kötülük barındıran kişi ya da durumlara duyulan 'öfke' her iki sanatçının da kesişim noktası.

Her iki Emre'nin duygusal dünyalarını keşfettiğimiz zaman eserlerini ve mesajlarını anlamamız çok daha kolaylaşıyor. Gündelik yaşamlarında sürekli arayış içinde olmaları, çevrelerine olan yadsınamaz merakları, araştırmaları ve tüm bunları izleyen keşifleri sonucu oluşmuş iki sergi bugün sizleri karşılıyor. Emre Kantaşlı'nın 'Arındırılmış Kent' ve Emre Özçaylan'ın 'Akl-ı Faal' isimlerini verdikleri bu kişisel sergilerinde kullandıkları temalar için özetle; şehir yaşamı, insan ve yaratıcılık diyebiliriz.

Steril hayatların boşluğu

'Modern' kelimesi politik, sosyal ve sanatsal anlamlarının ötesinde bir sıfat olarak da sıkça kullanılan bir kelime. Sıfat olarak kullanımına örnek olarak: Modern bir dekorasyon, modern bir elbise, modern tarz, modern şehir, modern yaşam... örneklerini verebiliriz. Bu sıfatlarda hep bir olumlama, bir üst seviyeye taşımaya vardır. Modern olan güzel ve övgüye değerdir. Peki gerçekte ve her anlamda da bu böyle midir?

Modernleşme sürecinde 'insan'ın dışlandığının farkında olmalıyız. Basit bir örnek ile bu dışlamayı anlatmaya çalışırsak; modern bir iç mimaride seyahatlerden alınan hatıralara, babaannenizden kalan halılara, antikacıdan aldığınız yaşanmışlık kokan bir abajura yer yoktur. Bugün yaratılan, çağdaş ve teknolojik olana yer vardır. Her şey yeni ve modaya uygun olmalıdır.

Bu yaşamda çevrenize baktığınızda ait olduğunuz tek yer bugündür; kökler, geçmiş yoktur ve yalnızsınızdır.

Evlerden çıkıp daha geniş bir pencereden mimariye bakmamız da gerekli. Daha 10 yıl öncesine kadar, ne kadar steril ve birbirimizden uzak yaşarsak o kadar iyi bir hayat yaşarız görüşü ile inşa edilen "site"lerin artık hükümlerini kaybettiklerini görebiliriz. Bugün bildiğimiz sitelerin yerini, sosyal alanları bol, teras bahçeli, terrarium tadında, akvaryum mantığında "yaşam alanları" aldı. Siteler bir anda yaşam alanları oldu. İnsanı dışladığını, belli bir metrekareye hapsedtiğini farkeden egemen güç, yeni bir başlıkla hatasını kapatmaya, özür dilemeye çalışıyor. Bu özürün ne kadar samimi ve kalıcı bir özür olduğu bilinmez.

Bahsettiğim bu noktalar Emre Kantaşlı'nın resimlerinde bizlere aktarmaya çalıştığı alt metinlerden sadece bazıları. Mimari, sosyal yaşam ve psikoloji üzerine okumalar yapan sanatçı bugün dünyada ve ülkemizde ısrarla devam eden "kentleşme=modernleşme" çığlığı içinde kaybolan ruhları aramaktadır.

Bir ev ne kadar modernse o kadar yaşanır mıdır? +1 salonlarında nefes almaya çalıştığımız ultra modern mimarilerin insansızken ne kadar güzel olduğu mu yoksa bu mimarilerin içinde yaşayanları nasıl yok ettiği mi Emre'nin anlatmak istediği? Cevabi şüphesiz yaşamınızın içinde saklı...

Ne ilk ne son

Emre Özçaylan ilk kişisel sergisinde izleyiciye ego ya da makam kaygıları sebebiyle yozlaşan, kendinden ve menfaatlerinden başkasını düşünmeyen kişileri, sevimli hayvanlarla özdeşleştirdiği heykelleri sunuyor. Kişisel sergisi için özel olarak ürettiği bu heykellerin dışında, önceki yıllarda ürettiği bazı heykeller de sergide yer alıyor. Bu sayede sanatçının geçmiş çalışmaları da görülebiliyor. Sanatçının kendi sergisi için belirlediği isim; Akl-ı Faal. Akl-ı Faal ya da Demiurgos, birçok kültürde görülen Dünya'yı oluşturan ilaha eski Yunan geleneğinde verilen addır. Akl-ı Faal 'in en belirgin özelliği bir şeyi yoktan var etmemesidir. Yani; Demiurgos, yaratan değil yaratılmış olana biçim vererek bir şeyler meydana getiren, yaratılmış olanı düzenleyerek yeni kompozisyonlar kurandır. Akl-ı Faal bir kimlik olarak görebileğimiz Emre, heykellerini yaparken, kendisini bir aracı olarak görüyor. Zaten var olan güzeli yeniden yorumlayıp yepyeni güzeller inşa ediyor. Sahip olarak doğduğu yeteneğini gizli kalanları ve farketmediklerimizi ortaya çıkarmak, iyi bir dünya yaratmak için kullanıyor. Bu konuda istek duyan ne ilk ne de son kişi.

Yetenekleri, karakterleri ve heyecanları ile dolu dolu geçirdiğimiz bir yıl için her iki sanatçımıza teşekkür ederim. Umarım heyecanlarınız hiç bitmez, yaratıcı gücünüz sizleri genç kılar ve akl-i faal olana aşkınız sönmez.

Şanel Şan Sevinç

We have long been planning, thinking on and discussing about the solo shows of Emre Kantaşlı and Emre Özçaylan (Emre&Emre). The “labour pain” of the exhibition and the works that are to be born for the exhibition had already started long ago. The reason why that process has been that “painful”, might be as Plato said; the beginning is the most important part of the work.

Today, having completed the exhibition and coming to the end, we are, with the traditional belief, standing in the middle of two same names and making a wish, as the tradition. We wish for everything to be as “good and nice” as it looks, just like how the both Emre wishes to convey through their works. The “rage” felt towards the people or the situations which are seemingly nice or good but are actually bad inside is the junction of both artists.

It becomes relatively easier to grasp on the works and the messages inside when we discover the emotional inner selves of both Emres. Two exhibitions, which have resulted from their being in a continuous search in their everyday lives, their undeniable curiosity towards their surroundings, their research and the discoveries following all those, are here to welcome you today. The themes used in both arrays, Emre Kantasli’s “Purged City” ve Emre Ozcaylan’s “Demiurge”, could be summarized as; urban life, human beings and creativity.

The nullity of the steril lives

The word ‘modern’ is a frequently used adjective beyond all of its political, social and artistic meanings. An example of its use as an adjective could be listed as; a modern decoration, a modern dress, a modern style, a modern city, a modern life... These usages all have an affirmative, a “taking it to the next step” kind of meaning. What is modern is nice and praiseworthy. Is it the case in reality and by all means?

We have to be aware of the fact that “men” is isolated in the process of modernism. This could be explained by a simple example; when thinking of a “modern” interior design, there would not be any place for the souvenirs from a trip, rugs from our grandmothers or an antique store-bought lampshade full of old experiences. There would though, an allowance for the newly made, contemporary and technologic. Everything should be new and in-fashion.

In this kind of life, when you look around, you would see you only belong to the present day, neither your roots nor your past is there and you are on your own. We also need to go out of the houses and look at the architecture from a broader angle. The “building complexes”, built, until a decade ago, with a view of “the more steril and further away from each other, the better life we would have” are now losing their authority. Today, the building complexes are replaced by those new terrarium-

like, aquarium structured “habitats” which include, a variety of communal areas, and terrace garden. This kind of building complexes, suddenly became the new habitat. Realized that it has isolated the men, locked them down to confined spaces, the leading power is looking to cover up its mistake, to apologize, by means of a new topic. One can not be sure how sincere and permanent that apology is.

These points are only some of the sub-text, which Emre Kantasli is trying to convey. The artist, who does readings architecture, social life and psychology, is searching for the souls that are lost in the “urbanization=modernization” madness that has a consistent presence both in the World and our country.

Is a house as liveable as it is modern? What is Emre trying to convey? Is it the fact that highly modern buildings, the small rooms of which we are trying hard to breath in, are charming without human beings inside or the fact that these buildings are destroying the people living inside? The answer is, without a doubt, hidden in your lives...

Neither the first nor the last

Emre Ozcaylan identifies the people who are corrupted as a result of their ego and status related concerns and people who never think of anything but their own selves or benefit as likable animals, to the audience, in his first solo show. Besides those sculptures that he has produced for this show, there are also other works of him made in the past years. This way, the artist’s previous works could also be seen. The name of the exhibition, determined by the artist himself, is “Akl-ı Faal” (Demiurge). Akl-ı Faal or Demiurgos, is the name given to the commonly seen figure in many cultures, deity, the creator of the world, in the old Greek tradition. The most striking feature of Akl-i Faal, is that he does not create something out of nothing. Thus, Demiurgos is not the creator but he is the one who reinterpretes the already present one and make something new out of it, the one who revises and forms new compositions. Emre, who could be seen as an “Demiurge” being, sees himself as a mediator when making his sculptures. He interpretes the existing beauty and constructs completely new beauties out of it. He is using his gift, which he is born with, to reveal the hidden and the unrecognized and to create a better world. He is neither the first nor the last one with this approach.

I would like to thank both of our artists, for this past year together filled with their talents, characters and excitement. I hope that your excitement never ends, your talent keeps you young and your love towards the “akl-ı faal” never fades away.

Şanel Şan Sevinç

EMRE ÖZÇAYLAN

1982, Mersin

Eğitim

2006 Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi,
Heykel Bölümü, Lisans, İstanbul

KARMA SERGİLER

2013 Doğaya Saygı, ARMAGGAN Art & Design Gallery, İstanbul

2012 Maddenin Halleri, ARMAGGAN Art & Design Gallery, İstanbul

1982, İzmir

Education

2006 Mimar Sinan Fine Arts University, Department of Sculpture,
Bachelor's Degree, İstanbul

SELECTED GROUP SHOWS

2013 Tribute to Nature, ARMAGGAN Art & Design Gallery, İstanbul

2012 States of Material, ARMAGGAN Art & Design Gallery, İstanbul

SANATÇI GÖRÜŞÜ

AKL-I FAAL

Akl-ı Faal ya da Demiurgos, birçok kültürde görülen Dünya'yı oluşturan ilaha eski Yunan geleneğinde verilen addır. Bu ad, "insanlar" anlamındaki "demos" sözcüğü ile "iş" anlamındaki "ergon" sözcüğünden türetilmiş olup, "insanlar için imal eden, şekil veren, mimar" anlamına gelmektedir. Fakat bu ilahın Yaratıcı olmadığı da belirtilir. Akl-ı Faal'in en belirgin özelliği bir şeyi yoktan var etmemesidir; yaratmaz, yoktan bir şey var etmez, fakat yaratılmış olana biçim vererek bir şeyler meydana getirir, yaratılmış olanı düzenleyerek yeni yeni şeyler meydana getirir. Dünya'yı da böyle, biçimlendirerek ve unsurlarını düzenleyerek oluşturmuştur. Bu ilah sembolü, özellikle Platoncular ve Gnostiklerce kullanılmıştır.

Platon'un Timaeus'u Akl-ı Faal'i sınırsızca hayırsever olarak anlatmaktadır. Bu sebeple Akl-ı Faal mümkün olduğunca iyi bir dünya var etmek istemektedir, ancak Akl-ı Faal dünyayı kaotik ve belirsiz bir olmama halinden oluşturduğu için dünya asla mükemmel olamamaktadır.

Ben ise bu evrensel işleyiş içinde, 'vücut bulacak olan'a bir nevi aracı oluyorum. Bu bütünlüklü aklın, yapının bir parçasıyım. Üretimim ve çalışma şeklim kendiliğinden ve doğal bir işleyişe sahip. Bir nevi gizliyi görünür kılmaya yarayan bir rituel. Binlerce yıllık insan üretiminin devamıyım. Ne yeniyim ne de sonuncu.

ARTIST STATEMENT

DEMIURGE

Akl-i Faal or Demiurgos, is the name given to the commonly seen figure in many cultures, deity, the maker of the world, in the old Greek tradition. This name is derived from, “demos” meaning “humans” and “ergon” meaning “work” and it means “the one who produces for people, the one who forms, architect” However, it is also said that this “deity” is not the “creator”. The most striking feature of Akl-i Faal, is that he does not create something out of nothing. He does not create, he does not make something out of nothing, yet he makes new things from already existing things. That is also how he composed the World, forming and reordering the elements of it. That symbol of deity has especially been used by the Platonics and Grotesques.

Timaeus of Plato describes “Demiurge” as a “philanthropist without boundaries”. Thus, Demiurge, wants to make World as good as it could get. However, as Demiurge made the World from a chaotic and undefined nonbeing state, the world never becomes perfect...

In this universal functioning, I am, sort of, being a mediator to “the one that is to come into existence”. I am a part of this coherent mind and structure. My practise and the way I work has its own natural operation. It is more or less a ritual to make the invisible seen. I am the continuation of the thousands of years of human reproduction. I am neither the first nor the last one.

SERGİLENEN İŞLER

WORKS EXHIBITED

NAPOLYON | NAPOLEON

Metal kaynak | Metal welding

140 x 120 x 90 cm

2014

ATEŞTEN OLAN | EMPYREAN

Metal kaynak, fosil ahşap | Metal welding, fossil wood

470 x 300 x 200 cm

2014

VANITAS | VANITAS
Metal kaynak | Metal welding

80 x 80 x 115 cm

2014

PUNK | PUNK

Metal kaynak | Metal welding

60 x 50 x 40 cm

2014

BUDALA | JACKASS

Metal kaynak, kinetik | Metal welding, kinetic

120 x 90 x 115 cm

2014